

“ ...

A- Yetki Yasalarının ve Kanun Hükümünde Kararnamelerin Anayasal Konumu:

10.05.2018 tarihli ve 7142 sayılı 6771 Sayılı Kanunla Türkiye Cumhuriyeti Anayasasında Yapılan Değişikliklere Uyum Sağlanması Amacıyla Çeşitli Kanun Ve Kanun Hükümünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılması Konusunda Yetki Kanunu ile ilgili olarak, Anayasaya aykırılık savının anlatılabilmesi için öncelikle yetki yasalarının ve kanun hükümünde kararnamelerin (KHK) anayasal konumu üzerinde durulması, bu yöndeki anayasal ilkelerin değerlendirilmesi gerekmektedir. Aksi halde, KHK çıkarma konusundaki anayasal yetkinin, anayasal sınırlar içinde, Anayasanın bağlayıcılığı ve üstünlüğü ilkelerine uygun olarak, etkin, verimli ve yerinde kullanılması hususu doğru değerlendirilemez. Bu temel anayasal ilkeler, Anayasayı yorumlamak ve anayasal denetimi yapmak amacıyla, Anayasayla kurulmuş Anayasa Mahkemesinin, yetki yasalarıyla ilgili olarak verdiği birçok kararda yer almış ve yerleşik içtihat haline gelmiştir.

Anayasa Mahkemesinin yerleşik içtihatlarında yetki yasalarının ve KHK'lerin anayasal konumu ve ilkeleri şöyle açıklanmıştır:

Anayasanın 6 ncı maddesinde, Türk Milletinin egemenliğini yetkili organları eliyle kullanacağı, 7 nci maddesinde yasama yetkisinin Türk Milleti adına Türkiye Büyük Millet Meclisinin olduğu ve devredilemeyeceği, 8 inci maddesinde, yürütme yetkisi ve görevinin Cumhurbaşkanı ve Bakanlar Kurulu tarafından Anayasa ve yasalara uygun olarak yerine getirileceği; 9 uncu maddesinde de, yargı yetkisinin Türk Milleti adına bağımsız mahkemelerce kullanılacağı belirtilmiştir.

Anayasanın “Başlangıç”ının dördüncü paragrafına göre, kuvvetler ayrılığı Devlet organları arasında üstünlük sıralaması anlamına gelmeyip, belli bir devlet yetkisinin kullanılmasından ibaret ve bununla sınırlı bir işbölümü ve işbirliğidir. Üstünlük ancak Anayasa ve yasalardadır.

Yetki Yasası ve KHK'lerle ilgili hükümler Anayasanın 87 nci ve 91 inci maddelerinde yer almaktadır. 87 nci maddede, Bakanlar Kurulu'na "belli konularda" KHK çıkarma yetkisinin verilmesi TBMM'nin görev ve yetkileri arasında sayılmış, 91 inci maddede, KHK çıkarılmasına yetki veren yasada bulunması zorunlu öğeler belirtilmiştir. Buna göre, yetki yasasında, çıkarılacak KHK'nin amacının, kapsamının, ilkelerinin, kullanma süresinin ve süresi içinde birden fazla kararname çıkarılıp çıkarılamayacağını belirtilmesi gerekir. Bakanlar Kuruluna verilen yetki, yasada öngörülen konu, amaç, kapsam, ilke ve süre ile sınırlı bir yetkidir. Bu durumda yetki yasasının, Anayasanın belirlediği öğeleri belli bir içeriğe kavuşturarak somutlaştırması ve verilen yetkiyi açıkça belirleyerek Bakanlar Kuruluna çerçeve çizmesi gerekir. Ayrıca, 91 inci maddenin sekizinci fıkrasında, yetki yasalarının, TBMM komisyonları ve Genel Kurulu'nda öncelik ve ivedilikle görüşüleceği öngörülmüştür. Anayasa'da görüşülmesinde bile "öncelik ve ivedilik" aranarak KHK çıkarma yetkisi verilmesinin özel bir yönteme bağlanması konunun öneminden kaynaklanmaktadır.

Anayasanın 7 nci, 87 nci ve 91 inci maddelerinin birlikte değerlendirilmesinden, yasama yetkisinin genel ve asli bir yetki olması, TBMM'ne ait bulunması ve devredilememesi karşısında KHK çıkarma yetkisinin kendisine özgü ve ayrı bir yetki olduğu anlaşılmaktadır. Bu nedenle bu yetki, yasama yetkisinin devri anlamına gelecek ya da bu izlenimi verecek

biçimde yaygınlaştırılıp genelleştirilmemelidir. KHK'ler ancak ivedilik gerektiren belli konularda, kısa süreli yetki yasaları temel alınarak etkin önlemler ve zorunlu düzenlemeler için yürürlüğe konulur. Maddenin Danışma Meclisi'nde görüşülmesi sırasında KHK çıkarabilmesi için hükümete yetki verilmesinin nedeni "...çok acele hallerde hükümetin elinde uygulanacak bir seri kural olmadığı için, acele olarak çıkarılıp ve hemen olayın üstüne gidilmesi gereken hallerde çıkarılması için bu düzenleme getirilmiştir..." biçiminde açıklanmış; Anayasa Komisyonu Başkanınca da "Kanun hükmünde kararname, yasama meclisinin acil bir durumda, kanun yapmak için geçecek sürede çıkaracağı kanun ihtiyacı, halledilmesi gereken meseleyi çözemeyeceğine; o zaman çok geç kalınacağı endişesinden kaynaklanan bir müessesedir ve bu müessese bunun için kurulmuştur" denilmek suretiyle konunun altı çizilmiştir.

Anayasada kimi konuların KHK'lerle düzenlenmesi yasaklanmaktadır. 91 inci maddenin birinci fıkrasında "sıkıyönetim ve olağanüstü haller saklı kalmak üzere, Anayasanın İkinci Kısımının birinci ve ikinci bölümlerinde yer alan temel haklar, kişi hakları ve ödevleri ile dördüncü bölümde yer alan siyâsî haklar ve ödevler" in kanun hükmünde kararnamelerle düzenlenemeyeceği belirtilmiş, 163 üncü maddede ise "Bakanlar Kuruluna kanun hükmünde kararname ile bütçede değişiklik yapmak yetkisi verilemez." denilmiştir. Bu kurallar gereğince, TBMM, "Bakanlar Kurulu"na ancak yasak alana girmeyen belli konularda kanun hükmünde kararname çıkarma yetkisi verebilir.

Yetki yasasında Bakanlar Kuruluna verilen yetkinin "amaç", "kapsam" ve "ilkeleri"nin belirlenmesinden amaç, bu yetki ile Bakanlar Kurulunun neleri gerçekleştirebileceğinin açıklığa kavuşturulmasıdır. KHK'nin, amacı, kapsamı ve ilkeleri de konusu gibi geniş içerikli, her yöne çekilebilecek, yuvarlak ve genel anlatımlarla gösterilmemeli, değişik biçimlerde yorumlamaya elverişli olmamalıdır. Verilen yetkinin konu, amaç, kapsam ve ilkeler yönünden belirgin duruma getirilmesi, başka bir anlatımla somutlaştırılması, yürürlüğe konulacak KHK'lerin yetki yasası kapsamı içinde kalıp kalmadıklarının, 91 inci maddede belirlenen yasak alana girip girmediklerinin, önemli, ivedi ve zorunlu bir durum için düzenlenip düzenlenmediklerinin saptanabilmesi yönünden gereklidir.

KHK çıkartılmasına yetki verilmesi, Anayasada öngörülen koşullar ve sınırlar içinde kalmak kaydıyla yasama yetkisinin devri anlamına gelmez. Bir yetki yasasının Anayasaya aykırı olmaması için Anayasadaki öge ve ölçütlere, Anayasa Mahkemesi kararları ile getirilen yorumlara uygun olması gerekir. Anayasa Mahkemesi kararlarının bağlayıcılığı ilkesi kararlarda açıklanan gerekçelerin göz önünde bulundurulmasını zorunlu kılar. Yetki yasalarına kullanma süreleri uzatılarak süreklilik kazandırılması ve her konuda KHK'lerle düzenlemelere gidilmesi, "önemli, zorunlu ve ivedi durumlar" dışında bu yetkinin verilmesi, yetki kanununda açık bir şekilde yer almayan ya da yetki kanununda yapılan açık olmayan genel düzenlemelere dayanılarak bir KHK çıkarılması yasama yetkisinin devri anlamına gelir. Böylece yasama, yürütme ve yargı erki arasındaki denge bozularak yürütme, yasama organına karşı üstün duruma gelir.

Başta yasama organı olmak üzere tüm organlar, Anayasa Mahkemesi kararlarının yalnız sonuçları ile değil, bir bütünlük içinde gerekçeleri ile de bağlıdır. Kararlar gerekçeleriyle, yasama işlemlerini değerlendirme ölçütlerini içerirler ve yasama etkinliklerini yönlendirme işlevi de görürler. Bu nedenle, yasama organı düzenlemelerde bulunurken iptal edilen yasalara ilişkin kararların sonuçları ile birlikte gerekçelerini de göz önünde bulundurmak zorundadır.

7142 sayılı Yetki Yasası da, Anayasanın ve Anayasa Mahkemesinin, yetki yasalarıyla ve KHK'lerle ilgili, yukarıda özetlenen, anayasal ilkelerine uymak zorundadır.

Esas Sayısı : 2018/100

Karar Sayısı : 2018/79

B- 7142 sayılı “6771 Sayılı Kanunla Türkiye Cumhuriyeti Anayasasında Yapılan Değişikliklere Uyum Sağlanması Amacıyla Çeşitli Kanun Ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılması Konusunda Yetki Kanunu”nun 2709 sayılı Türkiye Cumhuriyeti Anayasası’nın Geçici 21. Maddesinin B. fıkrası hükmü açısından özel konumunun değerlendirilmesi

21/1/2017 tarihli ve 6771 sayılı Türkiye Cumhuriyeti Anayasasında Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun ile 18/10/1982 tarihli ve 2709 sayılı Türkiye Cumhuriyeti Anayasasında yapılan değişikliklere uyum sağlamak üzere Bakanlar Kuruluna KHK çıkarma yetkisi veren 10.05.2018 tarih ve 7142 sayılı 6771 Sayılı Kanunla Türkiye Cumhuriyeti Anayasasında Yapılan Değişikliklere Uyum Sağlanması Amacıyla Çeşitli Kanun Ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılması Konusunda Yetki Kanunu yürürlük ve yürütme dahil 4 maddeden oluşmaktadır.

Tasarının genel gerekçesinde;

“21/1/2017 tarihli ve 6771 sayılı Türkiye Cumhuriyeti Anayasasında Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun ile 18/10/1982 tarihli ve 2709 sayılı Türkiye Cumhuriyeti Anayasasında değişiklik yapılmış ve yapılan değişiklikle, parlamenter hükümet sistemi yerine Cumhurbaşkanlığı hükümet sistemi getirilmiştir.

Anayasa değişikliğiyle getirilen yeni hükümet sistemine bağlı olarak Anayasada; Başbakanlık ve Bakanlar Kuruluna ilişkin hükümlerde değişiklik yapılmış, Bakanlar Kurulu tarafından çıkarılan tüzük şeklindeki düzenleyici işlem uygulamasına son verilmiş, savaş hali hariç askeri mahkemelerin kurulamayacağı düzenlenmiş, Cumhurbaşkanına bakanlıkların kurulması, kaldırılması, görevleri ve yetkileri ile teşkilat yapısı ile merkez ve taşra teşkilatlarının kurulması, üst kademe kamu yöneticilerinin atanmalarına ilişkin usul ve esasların düzenlenmesi, kamu tüzelkişiliğinin kurulması, Milli Güvenlik Kurulu Genel Sekreterliğinin teşkilatı ve görevleri, Devlet Denetleme Kurulunun işleyişi, üyelerinin görev süresi ve diğer özlük işleri ile yürütme yetkisine ilişkin konularda Cumhurbaşkanlığı kararnamesi çıkarabilme yetkisi verilmiş ve yeni hükümet sistemi çerçevesinde çeşitli maddelerde önemli değişiklikler yapılmıştır. Anayasada gerçekleştirilen yeni hükümet sistemine geçiş için yapılan değişiklikler ilgili kanunlarda bazı düzenlemelerin yapılmasını gerekli hale getirmiştir.

Bilindiği üzere, Türkiye Büyük Millet Meclisi Genel Kurulunun 20/4/2018 tarihli ve 1183 sayılı Kararıyla 3/11/2019 tarihinde yapılması planlanan 27 nci Yasama Dönemi milletvekili genel seçimi ve Cumhurbaşkanlığı seçiminin tarihi 24/6/2018 olarak değiştirilmiştir. Bu sebeple Anayasa değişikliğinin gerektirdiği kanuni düzenlemelerin bir an önce yapılması önem arz etmekte olup ivedi olarak yapılması gereken bazı düzenlemelerin kanun hükmünde kararname çıkarılması yoluyla gerçekleştirilmesinde zorunluluk bulunmaktadır.

Bu kapsamda çıkarılacak kanun hükmünde kararnameler ile yeni hükümet sisteminde uygulaması kalmayacak olan tüzük, Bakanlar Kurulu, Başbakan, Başbakanlık, kanun tasarısı gibi bazı ibarelerin kanun ve kanun hükmünde kararnamelerden çıkarılması ve Cumhurbaşkanlığı hükümet sisteminin gerektirdiği düzenlemelerin yapılması öngörülmekte olup bu düzenlemeler yapılırken kamu hizmetlerinin verimli, süratli ve etkin bir şekilde yürütülmesi, atama ve görevde yükselmede kariyer ve liyakat esaslarının esas alınması, kamu hizmetlerinde koordinasyonun sağlanması ve kaynak kullanımında israfın önlenmesi gibi ilkeler gözönünde bulundurulacaktır.

Esas Sayısı : 2018/100

Karar Sayısı : 2018/79

Tasarı ile, yukarıda belirtilen düzenlemelerin yapılabilmesi için Bakanlar Kuruluna Türkiye Büyük Millet Meclisi ve Cumhurbaşkanlığı seçimleri sonucunda Cumhurbaşkanının yemin ederek göreve başladığı tarihe kadar geçerli olacak şekilde kanun hükmünde kararname çıkarma yetkisinin verilmesi amaçlanmaktadır.”

açıklaması yer almaktadır.

21/1/2017 tarihli ve 6771 sayılı Türkiye Cumhuriyeti Anayasasında Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun ile 18/10/1982 tarihli ve 2709 sayılı Türkiye Cumhuriyeti Anayasasının çok sayıda maddesinde değişiklik yapılmış, söz konusu değişiklikler 16 Nisan 2017 tarihinde halkoyuna sunulmuştur. Söz konusu halk oylamasının sonuçları 27.04.2017 tarihinde Yüksek Seçim Kurulu tarafından 27.04.2017 tarihli 30050 sayılı mükerrer Resmi Gazetede ilan olunmuştur.

21/1/2017 tarihli ve 6771 sayılı Türkiye Cumhuriyeti Anayasasında Değişiklik Yapılmasına Dair Kanunun 17. maddesinde aşağıdaki hüküm yer almaktadır.

“MADDE 17 – 2709 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 21 – A) Türkiye Büyük Millet Meclisinin 27’nci Yasama Dönemi milletvekili genel seçimi ve Cumhurbaşkanlığı seçimi 3/11/2019 tarihinde birlikte yapılır. Seçimin yapılacağı tarihe kadar Türkiye Büyük Millet Meclisi üyeleri ve Cumhurbaşkanının görevi devam eder. Meclisin seçim kararı alması halinde, 27’nci Yasama Dönemi milletvekili genel seçimi ve Cumhurbaşkanlığı seçimi birlikte yapılır.

B) Bu Kanunun yayımı tarihinden itibaren en geç altı ay içinde Türkiye Büyük Millet Meclisi, bu Kanunla yapılan değişikliklerin gerektirdiği Meclis İçtüzüğü değişikliği ile diğer kanuni düzenlemeleri yapar. Cumhurbaşkanlığı kararnamesiyle düzenleneceği belirtilen değişiklikler ise Cumhurbaşkanının göreve başlama tarihinden itibaren en geç altı ay içinde Cumhurbaşkanı tarafından düzenlenir.....”

Söz konusu madde hükmüne göre anayasa değişikliğinin gerektirdiği kanuni düzenlemelerin 27.04.2017 tarihinden itibaren 6 ay içerisinde TBMM tarafından yapılması gerekmekte idi.

Tasarının gerekçesinde Anayasada gerçekleştirilen yeni hükümet sistemine geçiş için yapılan değişikliklerin ilgili kanunlarda bazı düzenlemelerin yapılmasını gerekli hale getirdiği, aynı zamanda Türkiye Büyük Millet Meclisi Genel Kurulunun 20/4/2018 tarihli ve 1183 sayılı Kararıyla 3/11/2019 tarihinde yapılması planlanan 27 nci Yasama Dönemi milletvekili genel seçimi ve Cumhurbaşkanlığı seçiminin tarihi 24/6/2018 olarak değiştirilmiş olduğu ifade edilerek, Anayasa değişikliğinin gerektirdiği kanuni düzenlemelerin bir an önce yapılmasının önem arz etmekte olduğu, ivedi olarak yapılması gereken bazı düzenlemelerin kanun hükmünde kararname çıkarılması yoluyla gerçekleştirilmesinde zorunluluk bulunduğu ifade olunmuştur.

Ancak yasama organının yeni sisteme uyum yasalarını 27.10.2017 tarihine kadar çıkarmasının anayasal bir zorunluluk olduğu ancak TBMM ‘nin bu görevini 27.10.2017 tarihine kadar yerine getirmediği hususuna değinilmemiştir.

Esas Sayısı : 2018/100

Karar Sayısı : 2018/79

KHK'lerle düzenlemelere gidilmesi yönünde, 'önemli, zorunlu ve ivedi durum' daha ortada yok iken, yasama organının yeni sisteme uyum yasalarını 27.10.2017 tarihine kadar çıkarmaktan imtina etmesinin nedeni anlaşılamamaktadır. Bu durum Anayasanın demokratik hukuk devleti ilkesiyle bağdaşmayacağı gibi yasama yetkisinin bilerek devri anlamına da gelmektedir

7142 sayılı Yetki Yasasının çıkarılmasında öncelikli anayasal sorun, söz konusu yasanın çıkarılma zamanıdır. Genel seçim tarihi öne çekilerek, seçimin 24 Haziran 2018 Pazar günü yapılmasına, Türkiye Büyük Millet Meclisi Genel Kurulunun 20.04.2018 tarihli 89 üncü Birleşiminde karar verilmiş, söz konusu karar Resmi Gazetenin 20.04.2018 tarih ve 30397 sayılı Mükerrer nüshasında yayınlanmıştır.

Yetki Yasasına ilişkin “yasa tasarısı” ise genel seçim kararının alınmasından 12 gün sonra 02.05.2018 tarihinde Başbakanlıkça TBMM Başkanlığına sunulmuş, tasarı 08.05.2018 tarihinde ana komisyon sıfatıyla Plan ve Bütçe Komisyonuna sevk edilmiş, 10.05.2018 tarihinde sabah oturumunda Plan ve Bütçe Komisyonunda, aynı gün öğleden sonra T.B.M.M. Genel Kurulunda görüşülüp kabul edilerek yasalaşmıştır.

Genel seçim, şekli bakımından, iki anayasal organın, iki yetkili organın, yasama ve yürütme organlarının birbirlerine bağlı olarak yenilenmesi; özü bakımından da, Anayasa değiştirme yetkisi de bulunan kural koyucu organın ve buna bağlı olarak ülkenin hukuksal yapısının ve yönetim programının belirlendiği en önemli ve etkin demokratik müessesedir. Seçim kararı almak, demokratik toplum düzeninin gereklerini yerine getirme yönünden, egemenliğin sahibi iradeye başvurmaktır.

Yetki yasasını TBMM gündemine taşıyan iktidar partisi, bu yasama döneminde olağan çalışma sürecini sürdürmüş, ancak hiçbir gerekçe yokken Anayasa değişikliğinin gerektirdiği uyum yasalarını TBMM gündemine getirmekten anayasal zorunluluk olmasına karşın imtina etmiştir. Yürütme organı temsilcileri (bakanlar) Cumhurbaşkanlığı sistemine uyum yasalarını anayasada da belirtilen 6 aylık süre boyunca düzenlemeyip, yasama organının gündemine getirmemek suretiyle aslında bir ölçüde görevlerini ihmal etmiş konuma düşmüşlerdir. Bu nedenle aynı zamanda T.B.M.M de kendisine 21/1/2017 tarihli ve 6771 sayılı Türkiye Cumhuriyeti Anayasasında Değişiklik Yapılmasına Dair Kanunun 17. Maddesiyle Anayasaya eklenen geçici 21. maddenin B fıkrasıyla verilen görevi yapmayarak görevini ihmal etmiş, bir ölçüde ihmal suretiyle anayasa ihlali suçunu işler duruma getirilmiştir.

Yetki yasası kapsamındaki konular, tam anlamıyla incelemeyi, araştırmayı, tartışmayı gerektiren konulardır.

Kamu hizmetlerinin düzenli, süratli, etkin, verimli ve ekonomik bir şekilde yürütülmesini sağlamak, zaten hukuk devletinin en temel ve vazgeçilmez unsurudur. Hukuk güvenliği ve hukuksal istikrar da bunu gerektirir. Bunun için, başta yasalar güvenilir olmalı, güvenlik ve istikrarı sağlamalıdır. Kamu hizmetlerinin düzenli, etkin ve verimli bir şekilde yürütülmesini sağlamak, öncelikle yasa koyucunun sorumluluğundadır.

Kanun Hükmünde Kararname Kurumu, 22.9.1971 günlü, 1988 sayılı Yasa ile 1961 Anayasasının 64 üncü maddesinde yapılan değişiklik sonucu hukukumuzda girmiştir. 1982 Anayasasında da KHK'ler, temelde 1961 Anayasasından çok farklı olmamakla birlikte kimi yeniliklerle ve fakat benzer gerekçelerle 91 inci maddede düzenlenmiştir. Böylece, hem

Esas Sayısı : 2018/100

Karar Sayısı : 2018/79

yürütme organını güçlendirmek hem de değişen ekonomik ve sosyal konuların ortaya çıkardığı sorunlara ivedi çözümler bulmak amacına ulaşılmak istenilmiştir.

Bu anayasal düzenlemelerde olağan dönemlerde çıkarılan KHK'lerin mutlaka bir yetki yasasına dayanması zorunlu tutulmuş ve 87 nci maddede Bakanlar Kurulu'na "belli konularda" KHK çıkarma yetkisi vermek TBMM'nin görev ve yetkileri arasında sayılmıştır. Yetki Yasası'nın içeriği ve ögeleri de Anayasanın 91 inci maddesinde belirlenmiştir.

16 Nisan 2017 tarihinde halkoyuna sunulan ve yapılan halkoylamasında kabul edilen 18/10/1982 tarihli ve 2709 sayılı Türkiye Cumhuriyeti Anayasasının çok sayıda maddesinde değişiklik yapan 21/1/2017 tarihli ve 6771 sayılı Türkiye Cumhuriyeti Anayasasında Değişiklik Yapılmasına Dair Kanunun 17. Maddesi ile mevcut Anayasaya eklenen Geçici 21. Maddenin B fıkrasıyla, bu kanunun yayımı tarihinden itibaren en geç altı ay içinde Türkiye Büyük Millet Meclisine, bu Kanunla yapılan değişikliklerin gerektirdiği Meclis İçtüzüğü değişikliği ile diğer kanuni düzenlemeleri bizzat yapma görevi verilmiştir.

Geçici 21. madde ile TBMM ne verilen bu yetki, "özel bir yetkidir.Münhasır bir yetkidir." ve özel bir hükümle TBMMne verilmiştir. Dolayısıyla 91. maddenin genel hükümleri ile Bakanlar Kurulunca çıkarılacak Kanun Hükmünde Kararnamelere bırakılamaz. Özel hükmün olduğu yerde de genel hüküm uygulamasına gidilemez.

Bu maddede Anayasada yapılan değişikliklerin gerektirdiği yasal düzenlemeleri yapmakla T.B.M.M. bizzat görevlendirilmiştir. Bu maddede; Anayasa'da yapılan değişikliklerin gerektirdiği yasal düzenlemelerin Bakanlar Kurulunca yetki kanunu çıkartılarak K.H.K.'lar aracılığıyla yapılabilirliği konusunda bir düzenleme bulunmadığından bu görevin bizzat T.B.M.M. tarafından yerine getirilmesi gerekmektedir.

Anayasa'nın Geçici 21/B. maddesinde yer alan düzenleme özel bir düzenlemedir. Anayasa'nın 91. maddesinde yer alan düzenleme ise yetki kanununa dayanılarak çıkarılacak K.H.K.larla ilgili genel düzenleme niteliğinde bulunmaktadır. Lex specialis derogat legi generali (Özel kanun genel kanunları ilga eder) ilkesi gereği 6771 sayılı kanunla mevcut Anayasa'da yapılan değişikliklerin gerektirdiği yasal düzenlemelerin bizzat T.B.M.M. tarafından yerine getirilmesi icap etmektedir.

Anayasa'nın Geçici 21/B. maddesinde yer alan düzenleme mevcut iken, Anayasada yapılan değişikliklerin gerektirdiği yasal düzenlemelerin Anayasa'nın 91. Maddesi dayanak yapılarak Bakanlar Kurulunca yetki kanunu ve buna ilişkin K.H.K.larla gerçekleştirilmesi T.B.M.M.'ne ait yasama yetkisinin yürütme organına devri anlamına gelir.

Anayasa'nın Geçici 21/B. Maddesinde yer alan düzenleme gereği; bu maddede T.B.M.M.'ye tevdi olunan Anayasa'da yapılan değişikliklerin gerektirdiği yasal düzenlemeleri yapma görevi mevcut Anayasa'nın 91. Maddesi hükmünde yer alan yetki kanunu ve buna dayanılarak K.H.K. çıkarma yöntemiyle gerçekleştirilemeyeceğinden, 7142 sayılı 6771 Sayılı Kanunla Türkiye Cumhuriyeti Anayasasında Yapılan Değişikliklere Uyum Sağlanması Amacıyla Çeşitli Kanun Ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılması Konusunda Yetki Kanunu Anayasanın 7. ve 87. maddelerine aykırı bulunmakta Geçici 21. Maddesinin B fıkrası karşısında tamamen hükümsüz kalmaktadır.

C- 7142 sayılı "6771 Sayılı Kanunla Türkiye Cumhuriyeti Anayasasında Yapılan Değişikliklere Uyum Sağlanması Amacıyla Çeşitli Kanun Ve Kanun Hükmünde

Esas Sayısı : 2018/100

Karar Sayısı : 2018/79

Kararnamelerde Değişiklik Yapılması Konusunda Yetki Kanunu'nun 21.01.2017 tarih ve 6771 sayılı Türkiye Cumhuriyeti Anayasasında Değişiklik Yapılmasına Dair Kanunun'un 5., 16/E., 18. Maddeleri ile 2709 sayılı Türkiye Cumhuriyeti Anayasası'nın Geçici 21. Maddesinin F fıkrası hükmü açısından özel konumunun değerlendirilmesi

7142 sayılı "6771 Sayılı Kanunla Türkiye Cumhuriyeti Anayasasında Yapılan Değişikliklere Uyum Sağlanması Amacıyla Çeşitli Kanun Ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılması Konusunda Yetki Kanunu'nun çıkarılmasına dayanak teşkil eden yürürlükte olan Anayasanın 87 nci maddesinde yer alan, T.B.M.M. tarafından Bakanlar Kurulu'na 'belli konularda' KHK çıkarma yetkisinin verilmesine yönelik düzenleme 21.01.2017 tarih ve 6771 sayılı Türkiye Cumhuriyeti Anayasasında Değişiklik Yapılmasına Dair Kanunun'un 5. maddesi hükmü ile artık yeni sistemde Bakanlar Kurulu olmadığından madde metninden çıkarılmıştır.

Yine mevcut yürürlükte olan Anayasanın TBMM tarafından Bakanlar Kuruluna verilen kanun hükmünde kararname çıkarma yetkisi esaslarını düzenleyen 91. maddesi de 21.01.2017 tarih ve 6771 sayılı Türkiye Cumhuriyeti Anayasasında Değişiklik Yapılmasına Dair Kanunun 16. maddesinin E fıkrası hükmü ile yürürlükten kaldırılmıştır. 87. madde metnindeki değişiklik ve 91. maddenin yürürlükten kaldırılmasına ilişkin düzenlemeler 21.01.2017 tarih ve 6771 sayılı Türkiye Cumhuriyeti Anayasasında Değişiklik Yapılmasına Dair Kanunun 18. maddesi hükmü gereği birlikte yapılan Türkiye Büyük Millet Meclisi ve Cumhurbaşkanlığı seçimleri sonucunda Cumhurbaşkanının göreve başladığı tarihte yürürlüğe girecektir.

21.01.2017 tarih ve 6771 sayılı Türkiye Cumhuriyeti Anayasasında Değişiklik Yapılmasına Dair Kanunun 17. maddesi hükmü ile 2709 sayılı 1982 Anayasasına eklenen Geçici 21. maddenin F fıkrası;

"F) Bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihte yürürlükte bulunan kanun hükmünde kararnameler, tüzükler, Başbakanlık ve Bakanlar Kurulu tarafından çıkarılan yönetmelikler ile diğer düzenleyici işlemler yürürlükten kaldırılmadıkça geçerliliğini sürdürür. Yürürlükte bulunan kanun hükmünde kararnameler hakkında 152 nci ve 153 üncü maddelerin uygulanmasına devam olunur."

hükmünü taşımakta olup, 6771 sayılı Kanunun 18. Maddesi gereğince söz konusu madde; birlikte yapılan Türkiye Büyük Millet Meclisi ve Cumhurbaşkanlığı seçimleri sonucunda Cumhurbaşkanının göreve başladığı tarihte yürürlüğe girecektir.

Yeni anayasal sistemde Bakanlar Kurulu olmadığından; Bakanlar Kuruluna herhangi yetki yasası ile belli konularda KHK çıkarma yetkisinin verilmesi veya Bakanlar Kurulunca da bu yetki kanununa istinaden KHK çıkarılması söz konusu değildir. Yeni anayasal sistemde Cumhurbaşkanına yürütme yetkisine dair konularda Cumhurbaşkanlığı Kararnamesi çıkarması yetkisi verilmektedir.

Mevcut anayasal sistemde Bakanlar Kurulunca yetki yasası ile belli konularda KHK çıkarılmasına ilişkin olarak üç aşamanın yerine getirilmesi gerekmektedir.

1-Yetki kanunun hazırlanarak T.B.M.M.'ye sevk ve yasalaşması

2-Yasalaşan yetki kanunu sınırları çerçevesinde KHK hazırlanarak yayımlanması ve T.B.M.M.'ye aynı gün sevk edilmesi,

Esas Sayısı : 2018/100

Karar Sayısı : 2018/79

3-Yetki kanunlarına dayanarak çıkarılan Kanun Hükmünde Kararnamelerin TBMM’de komisyonlarda ve genel kurulda görüşülerek yasalaştırılması

Yeni anayasal sistemin yürürlüğe girmesi ile yukarıda izah olunan 3. aşamanın gerçekleştirilemeyeceği anlaşılmaktadır. Yani T.B.M.M.’nin bu yetki yasasına ilişkin olarak çıkarılan Kanun Hükmünde Kararnameleri görüşme, tartışma, değerlendirme, yasalaştırma yetkisi bilinçli bir şekilde elinden alınmaktadır.

Kanun hükmündeki kararnameler için anayasada öngörülen mevcut sürecin tamamlanamayacağı göz önünde bulundurulduğunda, T.B.M.M.’de herhangi bir onay sürecinden geçirilmeyeceği bilinerek 7142 sayılı yetki kanunu çerçevesinde çıkarılacak söz konusu Kanun Hükmündeki Kararnamelerin mevcut mevzuat sistemimize dahil olacakları anlaşılmaktadır.

Anayasada öngörüldüğü biçimi ile KHK’ler yapısal (organik) bakımdan yürütme organı işlemi, işlevsel (fonksiyonel) yönden ise yasama işlemi niteliğindedirler. Ancak, Türkiye Büyük Millet Meclisi verdiği yetkiyi bir yasa ile her zaman geri alabilmekte, kendisine sunulan KHK’leri reddedebilmekte ya da değiştirerek de kabul edebilmektedir.

Anayasaya göre KHK’ler Türkiye Büyük Millet Meclisi’nin denetimine tabidir. Anayasanın 91 inci Maddesinde, “Kararnameler, Resmî Gazete’de yayımlandıkları gün Türkiye Büyük Millet Meclisine sunulur. Yetki kanunları ve bunlara dayanan kanun hükmünde kararnameler, Türkiye Büyük Millet Meclisi komisyonları ve Genel Kurulunda öncelik ve ivedilikle görüşülür.” denilmektedir. Öncelik ve ivedilik koşuluyla, yetki yasalarının gecikmeden çıkarılabilmesi ve çıkarıldıktan sonra da yürürlüğe konulan KHK’lerin aynı biçimde Türkiye Büyük Millet Meclisi’nde karara bağlanması istenilmiştir.

Yetki Yasası, KHK ve KHK’nin Türkiye Büyük Millet Meclisince aynen ya da değiştirilerek kabulü birbirlerinden bağımsız işlemler olmayıp Anayasada öngörülen bir sürecin değişik aşamalarıdır. KHK’nin yetki yasası ile olan bağı, KHK’yi aynen ya da değiştirerek kabul eden yasa ile kesilir. Bu yasa, KHK’yi kendi bünyesine alarak genel anlamda bir yasa niteliğine dönüştürür. Bu nedenle, KHK ile dayandığı yetki yasası arasındaki bağ, KHK’nin aynen ya da değiştirilerek yasaya dönüşmesine kadar devam etmektedir. KHK, yasa gücünü, dayandığı yetki yasası ile konulan esaslara uygunluğu ve yetki yasasının da Anayasaya uygunluğu varsayıldığı için kazanmaktadır.

Anayasanın 2. maddesinde belirtilen hukuk devleti; Anayasa Mahkemesinin birçok kararında da açıklandığı üzere; eylem ve işlemleri hukuka uygun olan, her alanda adaletli bir hukuk düzeni kurup bunu geliştirerek sürdüren, Anayasa’ya aykırı durum ve tutumlardan kaçınan, hukuku tüm devlet organlarına egemen kılan, Anayasa ve yasalarla kendini bağlı sayan, yargı denetimine açık, Anayasa’nın ve yasaların üstünde yasa koyucunun da bozamayacağı temel hukuk ilkeleri bulunduğu bilincinde olan devlettir.

Kanunların kamu yararının sağlanması amacına yönelik olması, genel, objektif, adil kurallar içermesi ve hakkaniyet ölçütlerini gözetmesi hukuk devleti olmanın gereğidir. Bir kuralın kamu yararı dışında saklı bir amacı gerçekleştirmek amacıyla konulduğu ve keyfiliği teşvik ettiği durumlarda yetki saptırması durumu ve giderek kuralın amaç açısından sakatlığı ortaya çıkar.

Hukuk devleti olmanın gereği “adaletli hukuk düzeninin kurulması ve bunun sürdürülmesi” olup, bu bağlamda devlet yönetiminde keyfiliğin değil, hukuk kurallarının egemen olmasıdır.

Kanun hükmündeki kararnameler için anayasada öngörülen mevcut sürecin tamamlanamayacağı ve T.B.M.M.’de herhangi bir onay sürecinden geçirilmeyeceği bilinerek 7142 sayılı yetki kanunu çerçevesinde Bakanlar Kuruluna Kanun Hükmünde Kararname çıkarılma yetkisi verilmesi Anayasanın 2. Maddesinde tanımını bulan hukuk devleti ilkesine açıkça aykırılık teşkil etmektedir.

1) 7142 sayılı “6771 Sayılı Kanunla Türkiye Cumhuriyeti Anayasasında Yapılan Değişikliklere Uyum Sağlanması Amacıyla Çeşitli Kanun Ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılması Konusunda Yetki Kanunu”nun 1. maddesinin 2. fıkrasının son cümlesinde yer alan “ile diğer kanun ve kanun hükmünde kararnamelerin” ifadesinin Anayasaya aykırılığı.

7142 sayılı Kanun’un 1. maddesi:

“Amaç ve kapsam

MADDE 1- (1) Bu Kanunun amacı, 21/1/2017 tarihli ve 6771 sayılı Türkiye Cumhuriyeti Anayasasında Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun ile 18/10/1982 tarihli ve 2709 sayılı Türkiye Cumhuriyeti Anayasasında yapılan değişikliklere uyum sağlamak üzere;

a) Kamu kurum ve kuruluşlarının kuruluş, teşkilat, görev ve yetkilerinin düzenlenmesi,

b) Kanunlar ve kanun hükmünde kararnamelerde yer alan tüzük, Bakanlar Kurulu, İcra Vekilleri Heyeti, İcra Vekilleri Heyeti Kararı, Bakanlar Kurulu Kararı, Bakanlar Kurulu Yönetmeliği, Hükümet, Başbakan, Başvekil, Başbakanlık, Başvekalet, sıkıyönetim, nizamname, kanun tasarısı gibi bazı ibarelerin değiştirilmesi, yürürlükten kaldırılması veya bu çerçevede kanunlar ve kanun hükmünde kararnamelerde yer alan ilgili hükümlerin yeniden düzenlenmesi,

c) Mevcut bağlı, ilgili ve ilişkili kuruluşların bağıllık ve ilgilerinin yeniden belirlenmesi,

ç) Uygulama imkânı kalmayan kanun ve kanun hükmünde kararnamelerin yürürlükten kaldırılması,

d) Kanun ve kanun hükmünde kararnamelerde yer alan bakanlıkların, kamu kurum ve kuruluşlarının kurulması, kaldırılması, görevleri, yetkileri, personeli ve teşkilat yapısı ile merkez ve taşra teşkilatlarının kurulması ve üst kademe kamu yöneticilerinin atanmaları ile görevlerine son verilmesine ilişkin usul ve esasların düzenlenmesinin sağlanması; Cumhurbaşkanının yürütme yetkisine ilişkin hususlara dair hükümlerin düzenlenmesi ile bu bent kapsamındaki ilgili hükümlerin değiştirilmesi veya yürürlükten kaldırılması,

için çeşitli kanun ve kanun hükmünde kararnamelerde değişiklik yapılması hususunda düzenlemelerde bulunmak üzere Bakanlar Kuruluna kanun hükmünde kararname çıkarma yetkisi vermektir.

(2) Bu Kanuna göre çıkarılacak kanun hükmünde kararnameler;

Esas Sayısı : 2018/100

Karar Sayısı : 2018/79

a) 23/5/1928 tarihli ve 1322 sayılı Kanunların ve Nizamnamelerin Sureti Neşir ve İlanı ve Meriyet Tarihi Hakkında Kanun,

b) 14/6/1935 tarihli ve 2804 sayılı Maden Tetkik ve Arama Genel Müdürlüğü Kanunu,

c) 18/12/1953 tarihli ve 6200 sayılı Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğünün Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun,

ç) 10/4/1967 tarihli ve 852 sayılı Başbakanlık Basımevi Döner Sermaye İşletmesi Kuruluşu Hakkında Kanun,

d) 23/4/1981 tarihli ve 2451 sayılı Bakanlıklar ve Bağlı Kuruluşlarda Atama Usulüne İlişkin Kanun,

e) 13/12/1983 tarihli ve 189 sayılı Kamu Kurum ve Kuruluşlarının Yurtdışı Teşkilatı Hakkında Kanun Hükmünde Kararname,

f) 13/12/1983 tarihli ve 190 sayılı Genel Kadro ve Usulü Hakkında Kanun Hükmünde Kararname,

g) 24/5/1984 tarihli ve 3011 sayılı Resmi Gazete’de Yayımlanacak Olan Yönetmelikler Hakkında Kanun,

ğ) 27/9/1984 tarihli ve 3046 sayılı Bakanlıkların Kuruluş ve Görev Esasları Hakkında 174 Sayılı Kanun Hükmünde Kararname ile 13/12/1983 Gün ve 174 Sayılı Bakanlıkların Kuruluş ve Görev Esasları Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin Bazı Maddelerinin Kaldırılması ve Bazı Maddelerinin Değiştirilmesi Hakkında 202 Sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin Değiştirilerek Kabulü Hakkında Kanun,

h) 10/10/1984 tarihli ve 3056 sayılı Başbakanlık Teşkilatı Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin Değiştirilerek Kabulü Hakkında Kanun,

ı) 9/1/1985 tarihli ve 3146 sayılı Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun,

i) 14/2/1985 tarihli ve 3152 sayılı İçişleri Bakanlığı Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun,

j) 19/2/1985 tarihli ve 3154 sayılı Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun,

k) 31/10/1985 tarihli ve 3234 sayılı Orman Genel Müdürlüğü Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin Değiştirilerek Kabulü Hakkında Kanun,

l) 21/5/1986 tarihli ve 3289 sayılı Spor Genel Müdürlüğünün Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun,

m) 9/12/1994 tarihli ve 4059 sayılı Hazine Müsteşarlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun,

Esas Sayısı : 2018/100

Karar Sayısı : 2018/79

n) 16/4/2003 tarihli ve 4848 sayılı Kültür ve Turizm Bakanlığı Teşkil t ve Görevleri Hakkında Kanun,

o) 16/7/2003 tarihli ve 4947 sayılı Sosyal Güvenlik Kurumu Teşkil t  Kanunu,

 ) 10/12/2003 tarihli ve 5018 sayılı Kamu Mal  Yönetimi ve Kontrol Kanunu,

ile diğer kanun ve kanun hükmünde kararnamelerin bu maddenin birinci fıkrasında belirtilen hususlara ilişkin hükümlerinde yapılacak değişiklik, yürürlükten kaldırma ve yeni düzenlemeleri kapsar.”

hükmünü içermektedir.

Kanunun 1. maddesi amaç ve kapsam maddesidir. Bu maddede yer alan hükme göre yetki kanunun amacı ve kapsamı;

a) Kamu kurum ve kuruluşlarının kuruluş, teşkilat, görev ve yetkilerinin düzenlenmesi,

b) Kanunlar ve kanun hükmünde kararnamelerde yer alan tüzük, Bakanlar Kurulu, İcra Vekilleri Heyeti, İcra Vekilleri Heyeti Kararı, Bakanlar Kurulu Kararı, Bakanlar Kurulu Yönetmeliği, Hükümet, Başbakan, Başvekil, Başbakanlık, Başvekalet, sıkıyönetim, nizamname, kanun tasarısı gibi bazı ibarelerin değiştirilmesi, yürürlükten kaldırılması veya bu çerçevede kanunlar ve kanun hükmünde kararnamelerde yer alan ilgili hükümlerin yeniden düzenlenmesi,

c) Mevcut bağlı, ilgili ve ilişkili kuruluşların bağlılık ve İlgilerinin yeniden belirlenmesi,

 ) Uygulama imk n  kalmayan kanun ve kanun hükmünde kararnamelerin yürürlükten kaldırılması,

d) Kanun ve kanun hükmünde kararnamelerde yer alan bakanlıkların, kamu kurum ve kuruluşlarının

-kurulması,

-kaldırılması,

-görevleri,

-yetkileri,

-personeli ve teşkilat yapısı ile merkez ve taşra teşkilatlarının kurulması,

-Üst kademe kamu yöneticilerinin atanmaları ile görevlerine son verilmesine ilişkin usul ve esasların düzenlenmesinin sağlanması;

-Cumhurbaşkanının yürütme yetkisine ilişkin hususlara dair hükümlerin düzenlenmesi ile bu bent kapsamındaki ilgili hükümlerin değiştirilmesi veya yürürlükten kaldırılması, için çeşitli kanun ve kanun hükmünde kararnamelerde değişiklik yapılması hususunda

Esas Sayısı : 2018/100

Karar Sayısı : 2018/79

düzenlemelerde bulunmak üzere Bakanlar Kuruluna kanun hükmünde kararname çıkarma yetkisi

vermek olarak sıralanmaktadır.

Maddenin 2. fıkrasında da açıkça belirtmek suretiyle değişiklik yapılabilecek veya yürürlükten kaldırılabilir kanun veya kanun hükmünde kararnameler sayılmaktadır. (19 adet).

Yine Bakanlar Kuruluna aynı madde ile bilahare ilave olarak diğer tüm kanun ve kanun hükmünde kararnamelerin birinci maddenin birinci fıkrasında belirtilen hususlara ilişkin hükümlerinde yapılacak değişiklik, yürürlükten kaldırma ve yeni düzenlemeleri yapma yetkisi de verilmektedir.

Bu düzenleme ile yetki yasa tasarısının zaten çok geniş olan kapsamı daha da genişletilmiş, belirsiz ve sınırsız hale getirilmiştir. Bu genişlemeye hangi yasa ya da KHK'lerin gireceğinin öngörülmesi olanaklı değildir. Kamu kurum ve kuruluşlarının tüm bölümünü ve kamu personelini kapsayan yetki düzenlemeleriyle, yasama organının çalışmadığı bu seçim döneminde yürütme organına değişen anayasa maddelerine uyumun sağlanması gerekçe gösterilerek Devletin tüm işlev ve örgütlenmesini değiştirme yetkisi verilmektedir.

Anayasanın 2. maddesinde belirtilen hukuk devleti; Anayasa Mahkemesinin birçok kararında da açıklandığı üzere; eylem ve işlemleri hukuka uygun olan, her alanda adaletli bir hukuk düzeni kurup bunu geliştirerek sürdüren, Anayasa'ya aykırı durum ve tutumlardan kaçınan, hukuku tüm devlet organlarına egemen kılan, Anayasa ve yasalarla kendini bağlı sayan, yargı denetimine açık, Anayasa'nın ve yasaların üstünde yasa koyucunun da bozamayacağı temel hukuk ilkeleri bulunduğu bilincinde olan devlettir.

Kanunların kamu yararının sağlanması amacına yönelik olması, genel, objektif, adil kurallar içermesi ve hakkaniyet ölçütlerini gözetmesi hukuk devleti olmanın gereğidir. Bir kuralın kamu yararı dışında saklı bir amacı gerçekleştirmek amacıyla konulduğu ve keyfiliği teşvik ettiği durumlarda yetki saptırması durumu ve giderek kuralın amaç açısından sakatlığı ortaya çıkar.

Hukuk devleti olmanın gereği “adaletli hukuk düzeninin kurulması ve bunun sürdürülmesi” olup, bu bağlamda devlet yönetiminde keyfiliğin değil, hukuk kurallarının egemen olmasıdır.

Anayasanın 6 ncı maddesinde, Türk Milletinin egemenliğini yetkili organları eliyle kullanacağı, 7 nci maddesinde yasama yetkisinin Türk Milleti adına Türkiye Büyük Millet Meclisinin olduğu ve devredilemeyeceği belirtilmektedir.

Yürürlükte olan Anayasanın 87 nci maddesinde, Bakanlar Kurulu'na 'belli konularda' KHK çıkarma yetkisinin verilmesi TBMM'nin görev ve yetkileri arasında sayılmış, 91 maddesinde de TBMM tarafından Bakanlar Kuruluna verilen kanun hükmünde kararname çıkarma yetkisi esasları düzenlenmiştir.

Anılan madde;

Esas Sayısı : 2018/100

Karar Sayısı : 2018/79

“Madde 91 – Türkiye Büyük Millet Meclisi, Bakanlar Kuruluna kanun hükmünde kararname çıkarma yetkisi verebilir. Ancak sıkıyönetim ve olağanüstü haller saklı kalmak üzere, Anayasanın ikinci kısmının birinci ve ikinci bölümlerinde yer alan temel haklar, kişi hakları ve ödevleri ile dördüncü bölümünde yer alan siyasi haklar ve ödevler kanun hükmünde kararnamelerle düzenlenemez.

Yetki kanunu, çıkarılacak kanun hükmünde kararnamenin, amacını, kapsamını, ilkelerini, kullanma süresini ve süresi içinde birden fazla kararname çıkarılıp çıkarılamayacağını gösterir.

Bakanlar Kurulunun istifası, düşürülmesi veya yasama döneminin bitmesi, belli süre için verilmiş olan yetkinin sona ermesine sebep olmaz.

Kanun hükmünde kararnamenin, Türkiye Büyük Millet Meclisi tarafından süre bitiminden önce onaylanması sırasında, yetkinin son bulunduğu veya süre bitimine kadar devam ettiği de belirtilir.

Sıkıyönetim ve olağanüstü hallerde, Cumhurbaşkanının Başkanlığında toplanan Bakanlar Kurulunun kanun hükmünde kararname çıkarmasına ilişkin hükümler saklıdır.

Kanun hükmünde kararnameler, Resmî Gazetede yayımlandıkları gün yürürlüğe girerler. Ancak, kararnamede yürürlük tarihi olarak daha sonraki bir tarih de gösterilebilir.

Kararnameler, Resmî Gazetede yayımlandıkları gün Türkiye Büyük Millet Meclisine sunulur. Yetki kanunları ve bunlara dayanan kanun hükmünde kararnameler, Türkiye Büyük Millet Meclisi komisyonları ve Genel Kurulunda öncelikle ve ivedilikle görüşülür.

Yayımlandıkları gün Türkiye Büyük Millet Meclisine sunulmayan kararnameler bu tarihte, Türkiye Büyük Millet Meclisince reddedilen kararnameler bu kararın Resmî Gazetede yayımlandığı tarihte yürürlükten kalkar. Değiştirilerek kabul edilen kararnamelerin değiştirilmiş hükümleri, bu değişikliklerin Resmî Gazetede yayımlandığı gün yürürlüğe girer.”

hükmünü içermektedir.

Anayasa'nın 91. maddesinde yer alan hükümlere göre; yetki yasasında, çıkarılacak KHK'nin amacının, kapsamının, ilkelerinin, kullanma süresinin ve süresi içinde birden fazla kararname çıkarılıp çıkarılamayacağını belirtmesi gerekir. Bakanlar Kuruluna verilen yetki, yasada öngörülen konu, amaç, kapsam, ilke ve süre ile sınırlı bir yetkidir. Bu durumda yetki yasasının, Anayasanın belirlediği öğeleri belli bir içeriğe kavuşturarak somutlaştırması ve verilen yetkiyi açıkça belirleyerek Bakanlar Kuruluna çerçeve çizmesi gerekir.

Yasaların, KHK'lerin ve bunlara ilişkin konuların yasada sayılmış gibi gözükmesi de yeterli değildir. Bu sayma işlemi, geniş kapsamlı ve sınırsız olduğu takdirde 'belli konu' ilkesi yerine getirilmemiş olur.

Bakanlar Kurulu, yetki yasasında sayılan 19 ayrı yasa ve KHK ve 'diğer' sözcüğü kullanılmak suretiyle, sayısı belirsiz yasa ve KHK ile, kamu kurum ve kuruluşların çoğunluğunu yeniden örgütleyebilecek, bunların görev ve yetkilerini, yeniden düzenleyebilecek, kaldırabilecek, yenilerini kurabilecektir. Bunların görevleri, yetkileri, personeli ve teşkilat yapısı ile merkez ve taşra teşkilatlarının kurulması ve üst kademe kamu

yöneticilerinin atanmaları ile görevlerine son verilmesine ilişkin usul ve esaslar da yeni baştan düzenlenebilecektir. Bu konularda mevcut kanun ve KHK'lerde değişiklik yapabilecek, bunlara ilişkin yeni kurallar getirebilecektir.

Sınırları bu kadar geniş ve belirsiz konularda düzenleme yapmak üzere Bakanlar Kuruluna KHK çıkarma yetkisi verilmesi, Anayasanın 87 nci maddesinde belirtilen 'belli konu'larda verilen yetki olarak değerlendirilemez.

Anayasanın 87 nci Maddesinin, Bakanlar Kuruluna verilecek KHK çıkarma yetkisinin ancak belli konularda olabileceği hükmü uyarınca Türkiye Büyük Millet Meclisi, kabul edeceği yetki kanununda açık bir şekilde gösterilen konularda Bakanlar Kuruluna KHK çıkarma yetkisi verebilir. Bu nedenle verilen KHK çıkarma yetkisinin yürütmeyi, yasama organına karşı üstün duruma getirecek şekilde her konuyu kapsayacak biçimde (ki bu durum Anayasaya aykırıdır) olmamalı, ancak açıkça belirtilen belli konularda olmalıdır. Yetki, somutlaştırılmış belli bir konu ya da konulara tanınmalıdır. Bakanlar Kuruluna sınırları belirsiz bir konuda KHK çıkarma yetkisi verilemez. KHK'nin konusu da yetki yasasında belirlenen çerçevenin dışına çıkmamalıdır. KHK'nin yetki yasasında belirtilen amaç, kapsam ve ilkelere de uygun olması gerekir. Verilen yetkinin konusunun açıkça yasada gösterilmesi zorunluluğu, bu yasaya dayanılarak yürürlüğe konulan KHK'lerin yetki yasası kapsamı içinde kalıp kalmadıklarının yargısal ve siyasal denetimlerinin yapılması açısından büyük bir öneme sahiptir. Yetki yasasının kapsamı dışında yürürlüğe konulan veya başka bir anlatımla yasanın öngörmediği bir konuda düzenleme yapan bir KHK'nin Anayasaya aykırı olacağı kuşkusuzdur. Bir KHK, yasada gösterilen amacı dışında yürürlüğe konulmuşsa ya da yetkinin kapsamını aşıyorsa veya ilkelere uygun değilse bu durum KHK'yi, hem yetki yasasına ve hemde Anayasaya aykırı duruma düşürür.

KHK'nin yargısal denetimi söz konusu olduğunda, dayandığı yetki yasasının öncelikle Anayasaya daha sonra da KHK'nin kendisinin hem yetki yasasına hem de Anayasaya uygunluğu sorunlarının çözülmesi gerekir. Her ne kadar, Anayasanın 148 inci maddesinde KHK'lerin yetki yasalarına uygunluğunun denetlemesinden değil yalnızca Anayasaya biçim ve esas bakımlarından uygunluğunun denetlenmesinden söz edilmekte ise de, Anayasaya uygunluk denetiminin içerisine öncelikle KHK'nin yetki yasasına uygunluğunun denetimi de girmektedir. Çünkü Anayasada, Bakanlar Kuruluna ancak yetki yasasında belirtilen sınırlar içerisinde KHK çıkarma yetkisi verilmesi öngörülmüştür. Yetki yasası olmazsa (Anayasa mad. 121 dışında) KHK olamaz. Bu yetkinin dışına çıkılması KHK'yi Anayasaya aykırı duruma getirir. Böylece, KHK'nin yetki yasasına aykırı olması Anayasaya aykırı olması ile özdeşleşir. Nitekim 335 ve 347 sayılı KHK'ler dayandırıldıkları 3268, 3347 ve 3479 sayılı Yetki Yasalarının kapsamı dışında kalmaları nedeniyle; 493, 501, 502, 503, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521 ve 524 sayılı KHK'ler ise dayandıkları 3911 sayılı Yetki Yasası'nın iptali nedeniyle Yüce Mahkemeniz tarafından Anayasaya aykırı görülerek iptal edilmişlerdir.

Yasanın 1 inci maddesinde çıkarılacak KHK'lerin 'kapsam' ve konusu iç içe girmiş, kapsamının çok geniş ve sınırsız olması nedeniyle de verilen yetkinin 91 inci maddede öngörülen yasak alana girip girmediğinin denetimi de olanaksız hale gelmiştir. Konu ve kapsamdaki bu sınırsızlık ve belirsizlik, TBMM'ne ait olan yasama yetkisinin yürütme organına devri anlamına gelmektedir.

Esas Sayısı : 2018/100

Karar Sayısı : 2018/79

Amaç, konu, ilke ve kapsamla ilgili sınırların belirli olması gerekirken bunlara uyulmadan, geniş kapsamlı KHK çıkarma yetkisi verilmesi Anayasanın 7 nci maddesine aykırılık oluşturmaktadır.

Yasallık ilkesinin en temel ilkesi, takdire dayalı, keyfi ve sınırsız uygulamaları önleyecek sınırlamaların ve çerçevenin yasada yer almasıdır. Anayasanın 91 inci maddesi kapsamında yetki yasaları da bu kapsamdadır. Yetki vermek yetmemektedir. KHK çıkarma yetkisinin hukuksal yapısının, 'belli konuda' temel ilke ve koşullarının, sınırlarının ve çerçevesinin açık, net ve anlaşılır olarak yasada belirlenmesi, keyfi ve sınırsız uygulamalara meydan verebilecek çok geniş bir takdir yetkisini tanımaması gerekir.

Devlet yönetiminde, devamlılık, düzen ve istikrar asıldır. Bu nedenle, devlet organlarının ve özellikle 'idare'nin kuruluşu ile kamu personeline ilişkin düzenlemeler yasallık ilkesinin güvencesine altına alınmıştır.

Yasallık ilkesi, sadece, keyfi, takdiri ve sınırsız ölçülere dayalı uygulamaları önlemek için değil, aynı zamanda sistem ve yönetimde adalet, istikrar, düzen ve kararlılığın sağlanması amacıyla yöneliktir. Yetki yasaları da, önemli, zorunlu ve ivedi durumlara bağlılıkla birlikte yasallık ilke ve amacına uygun olmak zorundadır. KHK müessesesi, ilkesiz ve amaç dışı kullanılarak toplum yönünden güvensiz bir sisteme dönüşmemelidir.

Yetki yasa tasarısının 1. maddesinin 2. fıkrasında yer alan “diğer kanun ve kanun hükmünde kararnamelerin bu maddenin birinci fıkrasında belirtilen hususlara ilişkin hükümlerinde yapılacak değişiklik, yürürlükten kaldırma ve yeni düzenlemeleri kapsar” hükmü Anayasa Mahkemesi'nin bu güne kadarki yerleşik içtihatları ile Anayasa'nın 7., 87. ve 91. maddelerine aykırı düşmektedir.

Açıklık getirilmesi amacıyla, Anayasa Mahkemesi'nin konuya ilişkin kararlarına işaret etmek yararlı olacaktır.

Anayasa Mahkemesi'nin 12.10.1988 günlü, 3479 sayılı Yetki Kanunu'nu denetlediği 1.2.1990 tarih ve E:1988/64, K.1990/2 sayılı kararında (R.G. 21.4.1990, S. 20499) "Bu Yasanın amacı, memurlar ve diğer kamu görevlilerinin çalışmalarında müessiriyeti artırmak ve kamu hizmetlerinin düzenli, süratli, verimli ve ekonomik bir şekilde yürütülmesini temin etmektir. Niteliği itibariyle uzun süreli ve çok yönlü çalışmaları zorunlu kılan personel mevzuatı genelde ivediliği gerektiren bir konu olarak değerlendirilemez' Memurları ve diğer kamu görevlilerinin çalışmalarında müessiriyeti artırmak ve kamu hizmetlerinin düzenli, süratli ve ekonomik bir şekilde yürütülmesini temin etmek amacıyla bunların idari, mali ve sosyal haklarında iyileştirmeler yapmak, kısa sürede gerçekleştirilebilecek işlerden değildir' bu işin KHK'lerle düzenlenmesi, parlamentonun yasama yetkisinin bu konularda işlerliğini kaybetmesi ve yürütmeye devri sonucunu doğurur" gerekçesiyle Yetki Yasası'nın ilgili maddelerinin iptaline karar verilmiştir.

Anayasa Mahkemesi'nin 20.10.1988 günlü, 3481 sayılı Yetki Kanunu'nu denetlediği 23.6.1990 tarih ve E.1988/62, K.1990/3 sayılı kararında (R.G. 12.10.1990, S.20663) " Anayasanın 91 inci maddesi yetki yasasında Bakanlar Kuruluna verilen yetkinin amacı, kapsamı ve ilkelerinin de belirtilmesini zorunlu kılmıştır. KHK'nin amacı ve kapsamı da konusu gibi geniş içerikli, her yöne çekilebilecek yuvarlak ve genel anlatımlarla gösterilmemeli; değişik yorumlamaya elverişli olmamalıdır' Yetki yasasının gerekçesinde güdülen amacın, Bakanlar Kurulunun ivedi çözümler getirmesi ya da kısa sürede etkin önlemler

alması için yetkilendirilmesi olmayıp, uzun ve yoğun çalışmaları gerektiren bir alanda yürütme organına kolaylık sağlamak olduğu belirtilmektedir' Verilen yetkinin amaç, kapsam ve ilkeler açısından sınırları kesin çizgilerle gösterilmemiştir. Amaç ve kapsam çok geniş ve genel anlatımlarla belirtildiğinden, verilen yetki, amaç ve kapsam bakımından sınırsız gözükmemektedir" gerekçesiyle Yetki Yasası'nın ilgili maddelerinin iptaline karar verilmiştir.

Anayasa Mahkemesi'nin 24.6.1993 günlü, 3911 sayılı Yetki Kanunu'nu denetlediği 16.9.1993 tarih ve E.1993/26, K.1993/28 sayılı kararında (R.G. 8.10.1993, S.21722) "Verilen yetkiler çok geniş bir alanı kapsamaktadır. Bu alanın boyutu personel reformuna ve örgütsel yapının tüm ayrıntılarına kadar uzunırken, özelleştirmeye ilişkin tüm konuları kapsamakta, kamu taşınmazları konusunda her türlü tasarruf yapabilme hakkını içermekte; sosyal güvenlik, bankacılık ve sigortacılık sektörlerinin önemli yasalarında değişiklik yapılmasını olanaklı kılacak biçimde genişliğe ulaşmaktadır' Böylece, Bakanlar Kuruluna, emeklilik, özelleştirme, kamu taşınmazları, sosyal güvenlik ve bankacılık, sigortacılık gibi çok çeşitli konularda çok geniş bir yetki verildiği; özelleştirme konusunda çıkarılacak KHK için KHK'nin amaç ve kapsamının, diğerlerinde ise amaç, kapsam ve ilkelerin hiç gösterilmediği, bu belirsizliğin sonuçta, amaç ve kapsam sınırsızlığına kadar vardığı, böylece TBMM'nin yürütme organına, yasama yetkisini sınırsız biçimde kullanma olanağı sağladığı görülmektedir" gerekçesiyle Yetki Yasası'nın ilgili maddelerinin iptaline karar verilmiştir.

Anayasa Mahkemesi'nin 31.5.1995 günlü, 4109 sayılı Yetki Kanunu'nu denetlediği 4.7.1995 tarih ve E:1995/35, K.1995/26 sayılı kararında (R.G. 2.11.1995, S.22451) "KHK çıkarma yetkisi, kendine özgü sınırlı ve ayık durumlarda kullanılabilecek bir yetki olup, Anayasaya getiriliş amacına uygun olarak çıkarılmalıdır. TBMM tarafından Bakanlar Kuruluna yasama yetkisinin devri anlamına gelebilecek nitelikte geniş kapsamlı yetki verilmesi, yasama ve yürütme erki arasındaki dengeyi bozar, yürütme organına üstünlük sağlar. Bu durum ise parlamenter demokrasinin dayanağı olan kuvvetler ayrılığı ve Anayasanın 2. maddesindeki demokratik hukuk devleti ilkesi ile çelişir' Anayasa Mahkemesinin bundan önceki kararlarında da; örgütlenmeye ilişkin işlemlerin ivedi ve zorunlu olmadığı, bu konuların özelliği nedeniyle uzun süreli ve çok yönlü çalışmaları zorunlu kıldığı, bir plâna dayalı olarak ve sık sık değiştirilmeyecek biçimde yasal kurullarla düzenlenmesi gerektiği belirtilmiştir" gerekçesiyle Yetki Yasası'nın ilgili maddelerinin iptaline karar verilmiştir.

Anayasa Mahkemesi'nin 8.6.1995 günlü, 4113 sayılı Yetki Kanunu'nu denetlediği 19.9.1995 tarih ve E.1995/44, K.1995/44 sayılı (R.G. 29.9.1995, S.22419) ile 19.9.1995 tarih ve E.1995/39, K.1995/45 (R.G. 20.4.1996, S.22617) sayılı kararlarında "Yetki yasasında Bakanlar Kurulunun hangi konularda KHK çıkarabileceği açıkça belirtilmeli ve verilen yetki, konu yönünden mutlaka belirgin olmalıdır. Yetki yasasında, çıkarılacak KHK'lerin amaç, kapsam ve ilkelerinin belirtilmesinden amaç; Bakanlar Kurulunun kendisine verilen yetki ile neleri gerçekleştirebileceğinin açıklıkla gösterilmesidir. KHK'nin amacı, kapsamı ve ilkeleri de konusu gibi geniş içerikli, her yöne çekilebilecek yuvarlak ve genel anlatımlarla gösterilmemeli; değişik biçimlerde yorumlanmaya elverişli olmamalıdır" gerekçesiyle Yetki Yasası'nın ilgili maddelerinin iptaline karar verilmiştir.

Ancak Anayasa Mahkemesi 6.4.2011 günlü, 6223 sayılı Kamu Hizmetlerinin Düzenli, Etkin ve Verimli Bir Şekilde Yürütülmesini Sağlamak Üzere Kamu Kurum ve Kuruluşlarının Teşkilat, Görev ve Yetkileri ile Kamu Görevlilerine İlişkin Konularda Yetki Kanunu'nun 1. maddesinin, Anayasa'nın 2., 7., 87. ve 91. maddelerine aykırılığı savıyla iptali ve yürürlüğünün durdurulması istemi ile ilgili olarak açılan davada; daha önce vermiş bulunduğu kararların çoğunluğunun aksine olarak;

“Yetki kanunu, çıkarılacak KHK'lerin konusunu ve kapsamını bu şekilde belirleyip sınırlandırmıştır. Yetki yasalarında, çıkarılması için izin verilen KHK'lerin konusunun belirlenmiş olması gerekmektedir. Bununla birlikte belirlenen bu konunun mutlaka dar kapsamlı olması gerektiği yönünde Anayasada herhangi bir kural bulunmamaktadır. Kaldı ki, yetki kanunlarında KHK'lerle düzenlenmesi için yetki verilen konunun kapsamının sınırlı mı yoksa geniş mi olduğu şeklindeki bir irdelemenin, sübjektif değerlendirmeleri ortaya çıkaracağı hususu, izahı gerektirmeyecek derecede açıktır. Ayrıca, konu ve kapsamın belirlenmiş olduğunun söylenebilmesi için, hangi yasalarda değişiklik yapılacağının yetki kanununda mutlaka sayma yoluyla gösterilmesi de şart değildir. Bu nedenle, dava konusu yasa kurallarında, bir kısım kanunların isimleri sıralandıktan sonra belirlenen bu iki konuyla ilgili 'diğer kanun ve kanun hükmünde kararnameler'de de değişiklik yapılabileceğinin ifade edilmiş olması, konunun belirli olmadığı iddiasına dayanak teşkil edebilecek bir husus değildir. Zira konu ve kapsamın belirtilmiş olması kaydıyla, belirlenen bu konu ve kapsamın sınırları içine hangi yasa ya da KHK'lerin girdiğinin yetki yasasında sayma yoluyla gösterilmesi şart değildir. Bu husus 1961 ve 1982 Anayasalarının konuyla ilgili düzenlemelerinin karşılaştırılmasından da açıkça anlaşılmaktadır. Şöyle ki, 1961 Anayasasının konuyla ilgili 64. maddesinde 'Yetki veren kanunda ' yürürlükten kaldırılacak kanun hükümlerinin açıkça gösterilmesi' şartı aranmışken, 1982 Anayasasının 91. maddesinde böyle bir şarta yer verilmemiştir. Yürürlükten kaldırılacak kanun hükümlerinin yetki yasasında açıkça gösterilmesi şart olmadığına göre, hangi kanunlarda ya da KHK'lerde değişiklik yapılacağının yetki kanununda sayma yoluyla gösterilmesi de şart değildir.”

gerekçesini kullanarak söz konusu maddenin Anayasa'ya aykırılık istemini oyçokluğuyla red etmiştir.¹

Anayasa Mahkemesinin bu konularda ve bazı KHK'ların iptali için açılan davalarda müstekar gelen görüşünün aksine yukarıda gerekçesi özetlenen kararında, 1961 Anayasasının konuyla ilgili 64. maddesinde 'Yetki veren kanunda ' yürürlükten kaldırılacak kanun hükümlerinin açıkça gösterilmesi' şartı aranmışken, 1982 Anayasasının 91. maddesinde böyle bir şarta yer verilmemiş olmasını da uzun yıllar sonrasında dayanak olarak göstermiştir.

Yasanın 1. maddesinin 2. fıkrasının son cümlesinde yer alan açıklık, netlik, belirlilik içermeyen “ile diğer kanun ve kanun hükmünde kararnamelerin” şeklindeki ifade hangi Kanun ' hangi KHK ' sorusunu sordurarak bir bilinmeyene işaret etmesi, düzenlemenin amaç ve kapsam yönünden çok geniş ve genel anlatımla, ilgili ilgisiz tüm mevzuatı değiştirme yetkisi tanınması itibariyle ucu açık bir mahiyet arz etmesi karşısında, artık 'belli' bir konu ve kanundan da söz edebilmeye imkân yoktur ve bu somut tespit bu düzenlemeyi Anayasa'ya aykırı hale getirmektedir.

7142 sayılı “6771 Sayılı Kanunla Türkiye Cumhuriyeti Anayasasında Yapılan Değişikliklere Uyum Sağlanması Amacıyla Çeşitli Kanun Ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılması Konusunda Yetki Kanunu”nun 1. maddesinin 2.

¹ Oylamada 7 üye iptal isteminin kabulü, 7 üye iptal isteminin reddi yönünde oy kullanmasına rağmen 6216 sayılı Kanun'un 65. maddesinin (1) numaralı fıkrası gereğince Başkanın bulunduğu taraf gözönünde bulundurularak iptal istemi OYÇOKLUĞUYLA red edilmiştir.

Esas Sayısı : 2018/100

Karar Sayısı : 2018/79

fıkrasının son cümlesinde yer alan “ile diğer kanun ve kanun hükmünde kararnamelerin” ibaresi;

Yasama yetkisinin genel ve asli bir yetki olması, TBMM'ne ait bulunması ve devredilememesi karşısında KHK çıkarma yetkisinin kendisine özgü ve ayrık bir yetki olduğu düşünüldüğünde, Anayasanın belirlediği öğeler açısından belli bir içeriğe kavuşturularak somutlaştırılmamış olduğu, kapsam ve verilen yetkinin açıkça belirlenerek Bakanlar Kuruluna çerçeve çizilmediği dikkate alınarak, tam tersine, yasama yetkisinin devri anlamına gelecek şekilde yaygınlaştırılıp genelleştirici ifade içermesi nedeniyle Anayasanın 2 nci, 7 nci, 87 nci ve 91 inci maddelerine aykırı bulunmaktadır.

2- 7142 sayılı “6771 Sayılı Kanunla Türkiye Cumhuriyeti Anayasasında Yapılan Değişikliklere Uyum Sağlanması Amacıyla Çeşitli Kanun Ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılması Konusunda Yetki Kanunu”nun 2. maddesinin 2. fıkrasında yer alan “Türkiye Büyük Millet Meclisi ve Cumhurbaşkanlığı seçimleri sonucunda Cumhurbaşkanının andiçerek göreve başladığı tarihe kadar” ifadesinin Anayasa’ya aykırılığı;

7142 sayılı Kanun’un 2. Maddesi;

“İlkeler ve yetki süresi

MADDE 2- (1) Bakanlar Kurulu bu Kanuna göre verilen yetkiyi kullanırken; yürürlükteki kanun ve kanun hükmünde kararnamelerin ilgili hükümlerinin 6771 sayılı Kanun ile Türkiye Cumhuriyeti Anayasasında yapılan değişikliklerle uyumlu hale getirilmesini, kamu hizmetlerinin verimli, süratli ve etkin bir şekilde yürütülmesi ile hizmetin özelliği ve gereklerine uygun düzenlemeler yapılmasını, atama ve görevde yükselmede kariyer ve liyakat esasları ile nitelikli personel istihdamının esas alınmasını, kamu hizmetlerinde iş bölümü ve koordinasyonun sağlanmasını, benzer hizmetlerin tek kuruluş veya birim tarafından yürütülmesini ve kaynak kullanımında israfın önlenmesini gözönünde bulundurur.

(2) Bakanlar Kuruluna verilen yetki, bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten itibaren Türkiye Büyük Millet Meclisi ve Cumhurbaşkanlığı seçimleri sonucunda Cumhurbaşkanının andiçerek göreve başladığı tarihe kadar geçerlidir. Bu süre içinde Bakanlar Kurulu birden fazla kanun hükmünde kararname çıkarabilir .”

hükmünü taşımaktadır.

Yetki yasasının 2. maddesi ilkeler ve yetki süresi ile ilgilidir.

Bu maddeye göre; Bakanlar Kurulu KHK çıkarma yetkisini kullanırken;

-Yürürlükteki kanun ve kanun hükmünde kararnamelerin ilgili hükümlerinin 6771 sayılı Kanuna uyumlu hale getirilmesini,

-Kamu hizmetlerinin verimli, süratli ve etkin bir şekilde yürütülmesi ile hizmetin özelliği ve gereklerine uygun düzenlemeler yapılmasını,

-Atama ve görevde yükselmede kariyer ve liyakat esasları ile nitelikli personel istihdamının esas alınmasını,

Esas Sayısı : 2018/100

Karar Sayısı : 2018/79

-Kamu hizmetlerinde iş bölümü ve koordinasyonun sağlanmasını, benzer hizmetlerin tek kuruluş veya birim tarafından yürütülmesini ve kaynak kullanımında israfın önlenmesini,

Göz önünde bulunduracaktır.

Bu maddede yer alan hükme göre, Bakanlar Kuruluna verilen yetki, bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten itibaren Türkiye Büyük Millet Meclisi ve Cumhurbaşkanlığı seçimleri sonucunda Cumhurbaşkanının yemin ederek göreve başladığı tarihe kadar geçerli olacaktır.

Bu süre içinde Bakanlar Kurulu birden fazla kanun hükmünde kararname çıkarabilecektir.

Söz konusu madde metninde yer alan kanun hükmünde kararname çıkarma yetkisinin Cumhurbaşkanının yemin ederek göreve başladığı tarih gibi bir anlamda belirsiz bir tarihe kadar sürdürülmesi hukukun temel kavramları açısından gerekli ve önemli olan “kesinlik” ve belirlilik” kavramları açısından sorun taşımaktadır.

Anayasanın 6771 sayılı yasa ile değişik 101. maddesinde Cumhurbaşkanlığı adayı ve seçimi ile ilgili esaslar aşağıdaki şekilde düzenlenmiş bulunmaktadır.

A. Adaylık ve seçimi

“Madde 101 – Cumhurbaşkanı, kırk yaşını doldurmuş, yükseköğrenim yapmış, milletvekili seçilme yeterliliğine sahip Türk vatandaşları arasından, doğrudan halk tarafından seçilir. Cumhurbaşkanının görev süresi beş yıldır. Bir kimse en fazla iki defa Cumhurbaşkanı seçilebilir. Cumhurbaşkanlığına, siyasi parti grupları, en son yapılan genel seçimlerde toplam geçerli oyların tek başına veya birlikte en az yüzde beşini almış olan siyasi partiler ile en az yüzbin seçmen aday gösterebilir. Cumhurbaşkanı seçilen milletvekilinin Türkiye Büyük Millet Meclisi üyeliği sona erer. Genel oyla yapılacak seçimde, geçerli oyların salt çoğunluğunu alan aday, Cumhurbaşkanı seçilir. İlk oylamada bu çoğunluk sağlanamazsa, bu oylamayı izleyen ikinci pazar günü ikinci oylama yapılır. Bu oylamaya, ilk oylamada en çok oy almış iki aday katılır ve geçerli oyların çoğunluğunu alan aday, Cumhurbaşkanı seçilir. İkinci oylamaya katılmaya hak kazanan adaylardan birinin herhangi bir nedenle seçime katılmaması halinde; ikinci oylama, boşalan adaylığın birinci oylamadaki sıraya göre ikame edilmesi suretiyle yapılır. İkinci oylamaya tek adayın kalması halinde, bu oylama referandum şeklinde yapılır. Aday, geçerli oyların salt çoğunluğunu aldığı takdirde Cumhurbaşkanı seçilir. Oylamada, adayın geçerli oyların çoğunluğunu alamaması halinde, sadece Cumhurbaşkanı seçimi yenilenir. Seçimlerin tamamlanamaması halinde, yenisi göreve başlayıncaya kadar mevcut Cumhurbaşkanının görevi devam eder. Cumhurbaşkanlığı seçimlerine ilişkin diğer usul ve esaslar kanunla düzenlenir.”

Söz konusu anayasa maddesine göre; Cumhurbaşkanlığı seçimi, Cumhurbaşkanlığı adaylarının seçime katılan aday sayısı ve adayların geçerli oyların salt çoğunluğunu alıp alma durumuna göre birkaç tur sürebilecektir. Örneğin ikinci tura tek adayın katılması ve adayın geçerli oyların salt çoğunluğunu alamaması durumunda Cumhurbaşkanlığı seçimi yenilenebilecektir. Seçimlerin tamamlanamaması halinde, yenisi göreve başlayıncaya kadar mevcut Cumhurbaşkanının görevi devam edecektir.

Esas Sayısı : 2018/100

Karar Sayısı : 2018/79

Cumhurbaşkanlığı seçimine ilişkin usul ve esaslar ise, 19.01.2012 tarih ve 6271 sayılı Cumhurbaşkanlığı Seçimi Kanununda düzenlenmiş bulunmaktadır.

Anılan kanunun;

“Seçim sistemi ve uygulaması” başlıklı 4. maddesi;

“Seçim sistemi ve uygulanması

MADDE 4 – (1) Genel oyla yapılacak seçimde, geçerli oyların salt çoğunluğunu alan aday, Cumhurbaşkanı seçilir. İlk oylamada bu çoğunluk sağlanamazsa, bu oylamayı izleyen ikinci Pazar günü ikinci oylama yapılır. Bu oylamaya, ilk oylamada en çok oy almış bulunan iki aday katılır ve geçerli oyların çoğunluğunu alan aday Cumhurbaşkanı seçilir.

(2) İkinci oylamaya katılmaya hak kazanan adaylardan birinin herhangi bir nedenle seçime katılmaması hâlinde; ikinci oylama, boşalan adaylığın birinci oylamadaki sıraya göre ikame edilmesi suretiyle yapılır. Ancak ikame, geçici sonuçların ilânını takip eden gün saat 17.00’ye kadar yapılabilir.

(3) Oylamalara tek adayla gidilmesi hâlinde, oylama referandum şeklinde yapılır. Geçerli oyların salt çoğunluğunu alan aday Cumhurbaşkanı seçilir. Oylamada, adayın geçerli oyların salt çoğunluğunu alamaması hâlinde seçim yenilenir ve kesin sonuçların ilânından sonra gelen kırkbeşinci günü takip eden ilk Pazar günü sadece Cumhurbaşkanlığı seçimi yapılır.

(4) Cumhurbaşkanının görev süresinin dolması veya seçimlerin yenilenmesine karar verilmesi ya da seçimlerin tamamlanamaması hâllerinde, yenisi göreve başlayıncaya kadar mevcut Cumhurbaşkanının görevi devam eder.

(5) Cumhurbaşkanı seçilenin, varsa Türkiye Büyük Millet Meclisi üyeliği sona erer.”

“Cumhurbaşkanlığı seçiminin sonuçlandırılması” başlıklı 20. maddesi;

“MADDE 20 – (1) Cumhurbaşkanlığı seçiminin kesin sonuçları, Yüksek Seçim Kurulu tarafından Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığı ile Cumhurbaşkanlığı Makamına bildirilir, kamuoyuna ilân edilir ve Resmî Gazetede yayımlanır.

(2) Seçilen Cumhurbaşkanı adına, Yüksek Seçim Kurulu tarafından Cumhurbaşkanı seçildiğine dair bir tutanak düzenlenir.

“Cumhurbaşkanına tutanağın verilmesi ve andiçme töreni” başlıklı 21. maddesi;

“MADDE 21 – (1) Seçilen Cumhurbaşkanı adına düzenlenen tutanak, Türkiye Büyük Millet Meclisi Genel Kurulunda, Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanı tarafından verilir ve aynı oturumda andiçme töreni yapılır. Bu oturum, eski Cumhurbaşkanının görev süresinin dolduğu gün, makamın başka bir sebeple boşalması hâlinde ise seçim sonuçlarının kesinleşmesinden itibaren üç gün içinde gerçekleştirilir.”

hükümlerini içermektedir.

Esas Sayısı : 2018/100

Karar Sayısı : 2018/79

Söz konusu maddelerde yer alan hükümlerden; “Türkiye Büyük Millet Meclisi ve Cumhurbaşkanlığı seçimleri sonucunda Cumhurbaşkanının andiçerek göreve başladığı tarih” kavramının bir anlamda uzun ve belirsiz bir süreci içerdığı anlaşılmaktadır.

Ayrıca 2014 yılında gözlemlenen bazı hadiseler; anayasal ve yasal kurala dahi bağlanmış bulunan “Cumhurbaşkanının ant içerek göreve başlama” takviminin dışarıdan yapılan müdahalelerle uzatılabildiğini göstermiştir.

28. Ağustos 2014 tarih ve 29102 Mükerrer sayılı Resmi Gazetede yer alan Yüksek Seçim Kurulunun 15.08.2014 tarih ve 3719 sayılı Kararında:

“Resmî Gazetenin 10/06/2014 tarihli, 29026 sayılı nüshasında yayımlanan Yüksek Seçim Kurulunun 6/6/2014 tarihli ve 2910 sayılı kararı ile kabul edilen “Seçim Takvimi” uyarınca, 10 Ağustos 2014 Pazar günü yapılan Cumhurbaşkanı Seçimi geçici sonuçları 11 Ağustos 2014 Pazartesi günü Kurulumuz internet sitesi www.ysk.gov.tr adresinde yayımlanarak kamuoyuna duyurulmuştur.

6271 sayılı Cumhurbaşkanı Seçimi Kanunu’nun 20. maddesinin;

Birinci fıkrasında; “Cumhurbaşkanı seçiminin kesin sonuçları, Yüksek Seçim Kurulu tarafından Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığı ile Cumhurbaşkanlığı Makamına bildirilir, kamuoyuna ilân edilir ve Resmî Gazetede yayımlanır.”,

İkinci fıkrasında; “Seçilen Cumhurbaşkanı adına, Yüksek Seçim Kurulu tarafından Cumhurbaşkanı seçildiğine dair bir tutanak düzenlenir.”

Aynı Kanun’un 14. maddesinin ikinci fıkrasında; “Adaylar, Yüksek Seçim Kurulu tarafından belirlenecek adaylık başvurusu süresi içinde mal bildiriminde bulunmak zorundadır. Seçilen adayın mal bildirimi, seçim sonuçlarının kesinleşmesini müteakip Resmî Gazetede yayımlanır.”

hükümleri yer almaktadır.

Yüksek Seçim Kurulunun 6/6/2014 tarihli ve 2014/2910 sayılı kararı eki “Seçim Takvimi”nde;

15 Ağustos 2014 Cuma günü;

“1- Yüksek Seçim Kurulunca kesin seçim sonuçlarının Resmî Gazete, Radyo ve Televizyonda ilân edilmek üzere ilgili mercilere gönderilmesi,”

şeklinde düzenlenmiştir.

6271 sayılı Cumhurbaşkanı Seçimi Kanunu’nun 20. maddesinin birinci fıkrası gereğince, 10 Ağustos 2014 Pazar günü yapılan Cumhurbaşkanı Seçimi sonuçlarının birleştirme tutanaklarındaki duruma göre kesin olarak ilânı ve yayımlanması ile seçilen adayın mal bildiriminin Resmî Gazetede yayımlanması hususu takdirlerinize arz olunur.” denilmiş olmakla, konu incelenerek;

GEREĞİ GÖRÜŞÜLÜP DÜŞÜNÜLDÜ:

Esas Sayısı : 2018/100

Karar Sayısı : 2018/79

10 Ağustos 2014 Pazar günü yapılan Cumhurbaşkanlığı Seçimi sonuçları ile ilgili il seçim kurulları ve Yurt Dışı İlçe Seçim Kurulu tutanaklarının Kurulumuza ulaştırılmasının tamamlandığı anlaşılmıştır.

Buna göre;

1- 10 Ağustos 2014 Pazar günü yapılan Cumhurbaşkanlığı Seçimi kesin sonuçlarının gösterildiği şekilde tespit ve ilânına,

3- Bu sonuca göre geçerli oyların salt çoğunluğunu alan Recep Tayyip ERDOĞAN'ın 12. Türkiye Cumhurbaşkanlığı seçildiğinin tespitine ve adına Yüksek Seçim Kurulunca tutanak (mazbata) düzenlenmesine,

4- Keyfiyetin 6271 sayılı Cumhurbaşkanlığı Seçimi Kanunu'nun 20. maddesinin birinci fıkrası gereğince;

a) Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığı ile Cumhurbaşkanlığı Makamına bildirilmesine,

b) Türkiye Radyo Televizyon Kurumu (TRT) aracılığı ile kamuoyuna duyurulmasına,

c) Karar örneği ve eki cetveller ile Cumhurbaşkanlığı seçilen Recep Tayyip ERDOĞAN'ın mal bildiriminin Resmî Gazetede yayımlanmasına,

d) Karar örneği ve eki cetvellerin Seçmen Kütüğü Genel Müdürlüğünce Kurulumuzun internet sitesi www.ysk.gov.tr adresinde yayımlanmasına,

15/08/2014 tarihinde oybirliği ile karar verildi.”

denilmektedir.

Yüksek Seçim Kurulu Kararı 15.08.2018 tarihinde Resmi Gazeteye gönderilmesine rağmen, söz konusu karar 13 gün süre geciktirilerek 28.08.2014 tarihli Resmi Gazetenin Mükerrer 29102 sayılı nüshasında yayımlanmıştır.

10.Ağustos 2014 tarihinde yapılan seçimi kazanan Cumhurbaşkanlığı 13 gün süre gecikmeli olarak T.B.M.M.'nin 28.08.2014 tarih ve 133. Birleşiminde ant içerek göreve başlamıştır.

Anayasanın 2. maddesinde belirtilen hukuk devleti; Anayasa Mahkemesinin birçok kararında da açıklandığı üzere; eylem ve işlemleri hukuka uygun olan, her alanda adaletli bir hukuk düzeni kurup bunu geliştirerek sürdüren, Anayasa'ya aykırı durum ve tutumlardan kaçınan, hukuku tüm devlet organlarına egemen kılan, Anayasa ve yasalarla kendini bağlı sayan, yargı denetimine açık, Anayasa'nın ve yasaların üstünde yasa koyucunun da bozamayacağı temel hukuk ilkeleri bulunduğu bilincinde olan devlettir.

Kanunların kamu yararının sağlanması amacına yönelik olması, genel, objektif, adil kurallar içermesi ve hakkaniyet ölçütlerini gözetmesi hukuk devleti olmanın gereğidir. Bir kuralın kamu yararı dışında saklı bir amacı gerçekleştirmek amacıyla konulduğu ve keyfiliği

Esas Sayısı : 2018/100

Karar Sayısı : 2018/79

teşvik ettiği durumlarda yetki saptırması durumu ve giderek kuralın amaç açısından sakatlığı ortaya çıkar.

Diğer taraftan, Anayasa'nın 2'nci maddesinde yer alan hukuk devletinin temel ilkelerinden biri 'belirlilik'tir. Bu ilkeye göre, yasal düzenlemelerin hem kişiler hem de idare yönünden herhangi bir duraksamaya ve kuşkuyla yer vermeyecek şekilde açık, net, anlaşılır ve uygulanabilir olması gereklidir.

Yasa metinlerinde açıklıktan yoksun ve keyfî bir düzenleme, öngörülemezlik ve belirsizlik yaratır. Belirlilik ve öngörülebilirlik özellikleri taşımayan ve dolayısı ile hukuki güvenlik sağlamayan kurallar ise “hukuk devleti” ilkesi ve dolayısıyla Anayasanın Türkiye Cumhuriyetinin bir hukuk devleti olduğunu ifade eden 2. maddesi ile bağdaşmaz.

Anayasanın “Kanun hükmünde kararname çıkarma yetkisi verme” başlıklı 91. Maddesindeki hüküm gereği; yetki kanunununda kanun hükmünde kararname çıkarma yetki süresinin açıkça belirtilmesi gerekmektedir.

Yetki yasasının 2. Maddesinin 2. fıkrasında yer alan Bakanlar Kuruluna verilen kanun hükmünde kararname çıkarma yetkisinin “bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten itibaren Türkiye Büyük Millet Meclisi ve Cumhurbaşkanlığı seçimleri sonucunda Cumhurbaşkanının yemin ederek göreve başladığı tarihe kadar” bir süre ile geçerli olacağına dair düzenleme tam olarak kesinlik ve belirlilik içermediği için Anayasa'nın 2. ve 91. maddelerine aykırılık içermektedir.

Yukarıda belirtilen nedenlerle 7142 sayılı “6771 Sayılı Kanunla Türkiye Cumhuriyeti Anayasasında Yapılan Değişikliklere Uyum Sağlanması Amacıyla Çeşitli Kanun Ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılması Konusunda Yetki Kanunu”nun 2. maddesinin 2. fıkrasında yer alan “Türkiye Büyük Millet Meclisi ve Cumhurbaşkanlığı seçimleri sonucunda Cumhurbaşkanının andiçerek göreve başladığı tarihe kadar” ifadesinin Anayasa'nın 2 ve 91. maddeleri hükmüne aykırı olduğundan iptali gerekir.

I. YÜRÜRLÜĞÜ DURDURMA İSTEMİNİN GEREKÇESİ

1- 7142 sayılı 6771 Sayılı Kanunla Türkiye Cumhuriyeti Anayasasında Yapılan Değişikliklere Uyum Sağlanması Amacıyla Çeşitli Kanun Ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılması Konusunda Yetki Kanunu, Anayasa'nın Geçici 21/B. maddesinde yer alan hüküm ile mevcut Anayasa'da yapılan değişikliklerin gerektirdiği yasal düzenlemelerin bizzat TBMM tarafından yapılmasını emrettiğinden ve söz konusu yasal değişikliklerin mevcut Anayasa'nın 91. Maddesi hükmünde yer alan yetki kanunu ve buna dayanılarak K.H.K. çıkarma yöntemiyle gerçekleştirilemeyeceğini öngörüldüğünden 7142 sayılı yetki yasası hem Anayasanın 2., 7., 87. ve 91. maddelerine aykırı bulunmakta aynı zamanda Geçici 21. Maddesinin B fıkrası karşısında tamamen hükümsüz kalmaktadır.

2- Kanun hükmündeki kararnameler için anayasada öngörülen mevcut sürecin tamamlanamayacağı ve T.B.M.M.'de herhangi bir onay sürecinden geçirilmeyeceği bilinerek 7142 sayılı 6771 Sayılı Kanunla Türkiye Cumhuriyeti Anayasasında Yapılan Değişikliklere Uyum Sağlanması Amacıyla Çeşitli Kanun Ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılması Konusunda Yetki Kanunu çerçevesinde Bakanlar Kuruluna Kanun Hükmünde Kararname çıkarılma yetkisi verilmesi Anayasanın 2. maddesinde tanımını bulan hukuk devleti ilkesine açıkça aykırılık teşkil etmektedir.

Esas Sayısı : 2018/100

Karar Sayısı : 2018/79

3- 7142 sayılı “6771 Sayılı Kanunla Türkiye Cumhuriyeti Anayasasında Yapılan Değişikliklere Uyum Sağlanması Amacıyla Çeşitli Kanun Ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılması Konusunda Yetki Kanunu”nun 1. maddesinin 2. fıkrasının son cümlesinde yer alan “ile diğer kanun ve kanun hükmünde kararnamelerin” ibaresi yasama yetkisinin devri anlamına gelecek şekilde yaygınlaştırılıp genelleştirici ifade içermesi nedeniyle Anayasanın 2., 7., 87. ve 91 inci maddelerine aykırı bulunmaktadır.

4- 7142 sayılı “6771 Sayılı Kanunla Türkiye Cumhuriyeti Anayasasında Yapılan Değişikliklere Uyum Sağlanması Amacıyla Çeşitli Kanun Ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılması Konusunda Yetki Kanunu”nun 2. maddesinin 2. fıkrasında yer alan “Türkiye Büyük Millet Meclisi ve Cumhurbaşkanlığı seçimleri sonucunda Cumhurbaşkanının andiçerek göreve başladığı tarihe kadar” ifadesi tam Bakanlar Kuruluna verilen Kanun Hükmünde Kararname çıkarma süresi açısından kesinlik ve belirlilik içermediği için Anayasa’nın 2. ve 91. maddelerine aykırılık içermektedir.

Hukuk devletine aykırı olan, temel hak ve özgürlükleri ölçsüzce sınırlandıran ve Anayasaya açıkça aykırı olan bir düzenlemenin uygulanması halinde, sonradan giderilmesi olanaksız zararlara yol açacağı çok açıktır.

Öte yandan, anayasal düzenin en kısa sürede hukuka aykırı kurallardan arındırılması, hukuk devleti sayılmanın da gereğidir. Anayasaya aykırılığın sürdürülmesinin, bir hukuk devletinde sübjektif yararların üstünde, özenle korunması gereken hukukun üstünlüğü ilkesini de zedeleyeceği kuşkusuzdur. Hukukun üstünlüğü ilkesinin sağlanmadığı bir düzende, kişi hak ve özgürlükleri güvence altında sayılamayacağından, bu ilkenin zedelenmesinin hukuk devleti yönünden giderilmesi olanaksız durum ve zararlara yol açacağında duraksama bulunmamaktadır.

7142 sayılı Yetki Yasasının Anayasaya aykırılığı ileri sürülen maddelerinin uygulanması halinde; kamu kurum ve kuruluşları ile personelinin Anayasaya aykırı yasaya dayanılarak KHK’lerle düzenlenmesi sonucu, sonradan öngörülemez ve giderilemez büyük kayıplara sebebiyet verilebilecek, telafisi imkansız zararlar doğacaktır.

Bu zarar ve durumların doğmasını önlemek amacıyla, Anayasaya açıkça aykırı olan söz konusu maddelerin iptal davası sonuçlanıncaya kadar yürürlüklerinin de durdurulması istenerek Anayasa Mahkemesine dava açılmıştır.

IV. SONUÇ VE İSTEM

A- 7142 sayılı 6771 Sayılı Kanunla Türkiye Cumhuriyeti Anayasasında Yapılan Değişikliklere Uyum Sağlanması Amacıyla Çeşitli Kanun Ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılması Konusunda Yetki Kanunu, Anayasa’nın Geçici 21/B. maddesinde yer alan hüküm ile mevcut Anayasa’da yapılan değişikliklerin gerektirdiği yasal düzenlemelerin bizzat TBMM tarafından yapılmasını emrettiğinden ve söz konusu yasal değişikliklerin mevcut Anayasa’nın 91. Maddesi hükmünde yer alan yetki kanunu ve buna dayanılarak K.H.K. çıkarma yöntemiyle gerçekleştirilemeyeceğini öngörüldüğünden 7142 sayılı yetki yasası hem Anayasanın 87. ve 91. maddelerine aykırı bulunmakta aynı zamanda Geçici 21. Maddesinin B fıkrası karşısında tamamen hükümsüz kalmaktadır

B- Kanun hükmündeki kararnameler için anayasada öngörülen mevcut sürecin tamamlanamayacağı ve T.B.M.M.’de herhangi bir onay sürecinden geçirilmeyeceği bilinerek

Esas Sayısı : 2018/100

Karar Sayısı : 2018/79

7142 sayılı 6771 Sayılı Kanunla Türkiye Cumhuriyeti Anayasasında Yapılan Değişikliklere Uyum Sağlanması Amacıyla Çeşitli Kanun Ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılması Konusunda Yetki Kanunu çerçevesinde Bakanlar Kuruluna Kanun Hükmünde Kararname çıkarılma yetkisi verilmesi Anayasanın 2. maddesinde tanımını bulan hukuk devleti ilkesine açıkça aykırılık teşkil etmektedir.

C- Ayrıca

1- 7142 sayılı “6771 Sayılı Kanunla Türkiye Cumhuriyeti Anayasasında Yapılan Değişikliklere Uyum Sağlanması Amacıyla Çeşitli Kanun Ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılması Konusunda Yetki Kanunu”nun 1. maddesinin 2. fıkrasının son cümlesinde yer alan “ile diğer kanun ve kanun hükmünde kararnamelerin” ibaresi yasama yetkisinin devri anlamına gelecek şekilde yaygınlaştırılıp genelleştirici ifade içermesi nedeniyle Anayasanın 2., 7., 87. ve 91 inci maddelerine aykırı olduğundan,

2- 7142 sayılı “6771 Sayılı Kanunla Türkiye Cumhuriyeti Anayasasında Yapılan Değişikliklere Uyum Sağlanması Amacıyla Çeşitli Kanun Ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılması Konusunda Yetki Kanunu”nun 2. maddesinin 2. fıkrasında yer alan “Türkiye Büyük Millet Meclisi ve Cumhurbaşkanlığı seçimleri sonucunda Cumhurbaşkanının andiçerek göreve başladığı tarihe kadar” ifadesi tam Bakanlar Kuruluna verilen Kanun Hükmünde Kararname çıkarma süresi açısından kesinlik ve belirlilik içermediği için Anayasa’nın 2. ve 91. maddelerine aykırı olduğundan

iptallerine;

Uygulanmaları halinde, giderilmesi güç ya da olanaksız zarar ve durumlar olacağı için, iptal davası sonuçlanıncaya kadar yürürlüklerinin durdurulmasına,

karar verilmesine ilişkin istemimizi saygı ile arz ederiz.”